

Justitiedepartementet
103 33 Stockholm

Ju2017/07896/Å

Remissyttrande från ECPAT Sverige Delbetänkandet Datalagring – brottsbekämpning och integritet, SOU 2017:75

ECPAT Sverige har beretts tillfälle att yttra sig över delbetänkandet *Datalagring – brottsbekämpning och integritet* (SOU 2017:75) och vill lämna följande yttrande.

1. INLEDNING

ECPAT Sverige (nedan ECPAT) är en ideell organisation som arbetar mot kommersiell sexuell exploatering av barn såsom människohandel med barn för sexuella syften, dokumenterade sexuella övergrepp mot barn (barnpornografi) och sexuellt utnyttjande av barn i samband med resande och turism. ECPAT arbetar mot den globala barnsexhandeln, men fokuserar på brott som begås i Sverige, av svenskar utomlands eller på internet.

ECPAT vill med detta remissvar belysa vikten av datalagring för att kunna utreda sexualbrott mot barn och de konsekvenser för utsatta barn avsaknaden av lagringsskyldighet innebär. ECPAT fokuserar på de avsnitt som är särskilt relevanta för ECPATs uppdrag. Exempelvis kommer vissa EU-rättsliga överväganden samt underrättelseverksamhet inte att kommenteras närmare.

Sammanfattningsvis redovisas här ECPATs inställning till delbetänkandets överväganden i korthet:

En begränsad lagringsskyldighet (avsnitt 12.6)

- ECPAT är *positiv* till att utredningen bedömer att datalagring är nödvändig men kan *inte tillstyrka* att lagringsskyldigheten begränsas mot tidigare skyldighet eftersom det kan komma att få negativa konsekvenser för utredningar av sexualbrott mot barn.
- ECPAT *tillstyrker* förslaget att ip-adresser och uppgifter om abonnent och registrerad användare fortfarande ska lagras. Uppgifterna är av fundamental vikt för att utreda sexualbrott mot barn.

- ECPAT är *positiv* till att utredningen föreslår teknikneutrala bestämmelser för lagringsskyldigheten. Det kommer möjliggöra fler utredningar av sexualbrott mot barn.
- Enligt ECPAT bör lagringsskyldigheten även omfatta lokaliseringssuppgifter vid meddelandetjänst.

En differentierad lagringstid (avsnitt 12.7)

- ECPAT är *positiv* till att utredningen föreslår utökad lagringstid för uppgifter om internetåtkomst till tio månader. En utökad lagringstid kommer medföra att fler sexualbrott mot barn kan utredas.
- ECPAT *avstyrker* förslaget att lagringstiden för lokaliseringssuppgifter vid samtal begränsas mot tidigare lagringstid. Enligt ECPAT bör samtliga uppgifter som omfattas av lagringsskyldigheten lagras i tio månader.

Tillgången till trafik- och lokaliseringssuppgifter (avsnitt 12.8)

- ECPAT *tillstyrker* förslaget att tillgången alltjämt ska avse även uppgifter som lagras för operatörers egna ändamål (avsnitt 12.8.6)
- Enligt ECPAT bör regleringen av operatörers prissättning för att lämna ut uppgifter som inte omfattas av lagringsskyldigheten ses över i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

Tillgången till abonnemangssuppgifter (avsnitt 12.9)

- ECPAT *delar* utredningens bedömning att regleringen kring abonnemangssuppgifter är förenliga med Sveriges internationella åtaganden.

2. DATALAGRINGENS VIKT FÖR UTREDNING AV SEXUALBROTT MOT BARN

Integritet och brottsbekämpning på nätet är en av de stora frågorna i vår tid. Från ECPATs sida ser vi dagligen att bilder och filmer som skildrar sexuella övergrepp på barn (barnpornografibrott¹) produceras och delas på nätet i en oöverskådlig omfattning och hastighet. Offren blir därtill allt yngre och våldet de utsätts för allt grövre². Det är i varje enskilt fall en allvarlig kränkning mot barnet. Men det är också en unik möjlighet för polisen eftersom det är ett brott där förövaren lämnar ifrån sig bevismaterial. Bevismaterialet, som kan vara en ip-adress eller annan information, kan leda polisen till förövaren, men också till

¹ ECPAT undviker termen barnpornografibrott eftersom den inte ger en rättvisande bild av vad brottet innebär. Termen används dock i detta remissvar för att undvika missförstånd då befintlig lagstiftning kommenteras.

² Eleven unbelievable truths, The NetClean report 2015 http://www.netclean.com/wp-content/uploads/sites/2/2017/06/The_NetClean_Report_2015.pdf (inhämtad 2018-01-25).

det utsatta barnet.

Från ECPATs synpunkt fyller datalagring ett nödvändigt syfte just för sexualbrott mot barn. Dessa brott är så allvarliga och grova att det är motiverat att lagra vissa uppgifter för att kunna utreda brotten och hitta de utsatta barnen. Som utredningen konstaterar har Sverige därtill folkrättsliga åtaganden att skydda barn mot sexuell exploatering och sexuella övergrepp.

När det gäller barnpornografibrottet är det av flera skäl och av synnerlig vikt att brottet kan utredas. Dels för att utreda den grova kränkningen det underliggande sexualbrottet eller kränkningen i sig utgör, dels för att stoppa förövaren från att fortsätta dela materialet. Bland det viktigast är dock att kunna hitta det utsatta barnet. En utredning av brottet kan leda till att både barn och förövare identifieras och att barnet kan få det stöd och upprättelse barnet har rätt till.

Det finns även ett samband mellan befattning med barnpornografiskt material och egna övergrepp på barn. ECPAT uppdrog åt två forskare på Stockholms universitets juridiska fakultet under 2016 att bl.a. granska ett antal domar gällande barnpornografibrottet. De fann att i 48 % av de genomgångna domarna hade den som dömdes för barnpornografibrott också begått sexualbrott mot barn.³ Sambandet är ett faktum och något som belagts såväl i Sverige som globalt, t.ex. i en rapport från Global Alliance, där en enkät med poliser från olika länder som arbetar mot sexuell exploatering av barn visade att 67% av de tillfrågade svarade att utredningar av så kallade barnpornografibrott har lett till avslöjande av tidigare inte anmälda sexualbrott mot barn.⁴ Det är med andra ord av största vikt att polisen kan spåra dessa gärningsmän.

Ett vanligt missförstånd i allmänhet när det gäller barnpornografibrottet är att brottet kan beskrivas som delning av illegala filer. I själva verket rör det sig om bevismaterial på grova sexualbrott mot barn som delas. Forskning visar dessutom att de barn som blivit utsatta för ett sexuellt övergrepp som dokumenterats uppvisar högre traumasymptom än de som enbart utsatts för sexuella övergrepp. Sämst mår de barn som vet att deras övergreppsbilder blivit spridda.⁵ De allvarliga konsekvenserna av spridningen är enligt ECPAT i sig en anledning till att brottet måste kunna utredas.

I princip varje utredning av ett barnpornografibrott inleds med en spårning av en ip-adress.

³ A. Kaldal, M. Andersson, *Barnpornografibrottet, Det straffrättsliga skyddet mot dokumenterade sexuella övergrepp mot barn*, s. 25, ECPAT Sverige, februari 2017.

⁴ Global Alliance Against Child Sexual Abuse Online 2015 Threat Assessment Report s. 7. Global Alliance är ett samarbete mellan Europeiska kommissionen och USA.

⁵ Landberg, Å, Jonsson, L, *En del av verkligheten, Om barn, sexuella övergrepp och nätet*, Stiftelsen Allmänna Barnhuset, november 2017.

När ett tips eller anmälan kommer in måste polisen därför få tillgång till uppgifter bakåt i tiden för att identifiera den person som hade den specifika ip-adressen vid en specifik tidpunkt. Så länge uppgiften finns lagrad och kan lämnas ut till polisen kan brottet utredas, vilket då kan leda till att polisen identifierar en misstänkt och eventuellt ett barn som har utsatts för sexuella övergrepp eller fortfarande befinner sig i en pågående övergreppssituation. Uppgiften måste finnas sparad eftersom ip-adresser kan vara dynamiska, vilket innebär att innehavaren av en viss ip-adress inte behöver vara densamma vid brottstillfället som vid utredningstillfället.

Vikten av lagring av ip-adresser visade sig också efter EU-domstolens förhandsavgörande i december 2016⁶, då den svenska datalagringsregleringen slutade tillämpas av flertalet operatörer även vad avser abonnemangsuppgifter och ip-adresser. Vi vet inte med säkerhet hur många övergrepp mot barn som sedan dess inte har kunnat beivras, eller hur många utsatta barn som inte kunnat identifieras efter att regleringen slutade tillämpas. Men under en tremånadersperiod, februari till maj 2017, fick den svenska polisen in över 2 000 tips från amerikanska NCMEC, som arbetar mot sexuell exploatering av barn. Av dessa fick över 1 200 tips läggas ner eftersom de relevanta uppgifterna inte hade lagrats.

Det är staten som bär ansvar för att skydda barn mot alla former av sexuellt utnyttjande och sexuella övergrepp. ECPAT menar att datalagring för närvarande är den metod som finns att tillgå för att effektivt utreda dessa brott. Några rimliga alternativ finns inte.

3. EU-DOMSTOLENS FÖRHANDSAVGÖRANDE

ECPAT delar utredningens slutsats att den modell för lagring som bör införas är en ständigt bestående lagringsskyldighet. I p. 4 nedan redogör ECPAT för sin inställning till utredningens överväganden i den delen.

Vad gäller EU-domstolens förhandsavgörande och möjliga lagringsmodeller (avsnitten 12.3–12.5) vill ECPAT anföra följande. EU-domstolens förhandsavgörande bygger på en beskrivning av den svenska rätten som går ut på att lagringsskyldigheten omfattar samtliga elektroniska kommunikationsmedel och samtliga trafikuppgifter.⁷ Den beskrivningen kan emellertid ifrågasättas. Den nuvarande lagringsskyldigheten är redan begränsad på så sätt som framgår av bl.a. ett av de särskilda yttrandena i utredningen.⁸

Som utredningen uttalar måste EU-domstolens slutsats tolkas bl.a. i ljuset av hur kammarrätten ställt sina frågor (avsnitt 12.4.2). ECPAT delar uppfattningen som framförs i

⁶ EU-domstolens dom den 21 december 2016 i de förenade målen C-203/15 och C-698/15.

⁷ Jfr EU-domstolens förhandsavgörande p. 51.

⁸ Se särskilda yttrandet av A. Ahlqvist, A. Olander Selldén, K. Bigovic Apitzsch, C. Ewald Möller, H. Harding s. 331–332.

ett av de särskilda yttrandena att det inte går att utesluta att kammarrättens beskrivning av den svenska lagringsskyldigheten kan ha lett EU-domstolen fel.⁹ Det är för ECPAT därför oklart i vilken mån den befintliga svenska lagringsskyldigheten måste inskränkas. Den nuvarande lagringsskyldigheten kan redan sägas utgöra en minimilista. Att ytterligare begränsa lagringsskyldigheten kan komma att påverka de brottsbekämpande myndigheternas möjligheter att utreda sexualbrott mot barn negativt.

Som utredningen redogör för finns det olika alternativa modeller för lagring, utöver den modell som utredningen föreslår, men ingen av dem kan anses lämpliga eller rimliga (avsnitt 12.5). ECPAT delar den uppfattningen. Om t.ex. endast riktad lagring av grova brott vore tillåten skulle majoriteten av sexualbrott mot barn inte längre gå att utreda. Det är omöjligt att på förväg veta vem, under vilken tidpunkt eller inom vilket geografiskt område någon kommer att begå ett grovt sexualbrott mot ett barn. ECPAT delar utredningens tolkning att om det vore EU-domstolens mening att endast riktad lagring skulle få förekomma skulle både domslut och domskäl formulerats annorlunda och föregåtts av ingående resonemang och överväganden.¹⁰

ECPAT delar således utredningens slutsats att den modell för lagring som bör införas är en ständigt bestående lagringsskyldighet. Det är dock ECPATs uppfattning, som framgått ovan, att det är oklart om lagringsskyldigheten måste begränsas ytterligare från nuvarande reglering.

4. ECPATS INSTÄLLNING TILL VISSA AV UTREDNINGENS FÖRSLAG

En begränsad lagringsskyldighet (avsnitt 12.6)

ECPAT kan inte tillstyrka en begränsning av lagringsskyldigheten eftersom den kan komma att påverka möjligheten att utreda sexualbrott mot barn negativt.

Lokaliseringsuppgifter vid meddelandetjänst bör ingå i lagringsskyldigheten.

ECPAT har förståelse för att utredningen föreslår reformer kring lagringsskyldigheten utifrån sitt uppdrag men vill poängtera konsekvenserna för sexualbrott mot barn när lagringsskyldigheten begränsas.

Utredningen föreslår att en mängd trafikuppgifter och lokaliseringsuppgifter inte längre kommer att omfattas av lagringsskyldigheten. Det är problematiskt av flera skäl. Dels kommer brottsbekämpningen inte längre kunna tillgå enskilda uppgifter som kan behövas i en utredning, dels kan enskilda uppgifter utgöra en del i en kedja av uppgifter som behövs

⁹ Se särskilda yttrandet av A. Ahlqvist m.fl. s. 331.

¹⁰ Se delbetänkandet s. 205-206.

för att kunna utreda t.ex. sexualbrott mot barn. Bryts kedjan riskerar alltså utredningar att inte kunna komma vidare. Som anförts ovan kan nuvarande lagringsskyldighet redan anses begränsad. När den ytterligare begränsas riskerar det att få konsekvensen att förövare inte kommer kunna lagföras men också att utsatta barn inte kommer kunna hittas, utan lämnas kvar i övergreppssituationer.

ECPAT delar uppfattningen att den föreslagna begränsningen av lagringsskyldigheten allvarligt kommer påverka brottsbekämpande myndigheters förmåga att förebygga, förhindra och utreda brott¹¹.

Utredningen föreslår inte lagring av lokaliseringssuppgifter vid meddelandetjänst. Enligt ECPAT bör uppgifterna ingå i lagringsskyldigheten. Det synes även ha varit lagstiftarens avsikt.¹² Uppgifterna kan inte anses mindre relevanta än lokaliseringssuppgifter vid telefoni.

Det ska i sammanhanget nämnas att vissa uppgifter om elektronisk kommunikation också kan tjäna som alibi för en misstänkt person, vilket också utredningen tar upp.

ECPAT tillstyrker förslaget att lagring av ip-adress och uppgifter om abonnent och registrerad användare fortfarande ska lagras samt förslaget att bestämmelserna om lagringsskyldighet görs teknikneutrala (avsnitt 12.6.4)

Som framgått ovan är lagring av t.ex. ip-adress av fundamental vikt för att kunna utreda sexualbrott mot barn. Det är därför enligt ECPAT nödvändigt att den typen av uppgifter omfattas av lagringsskyldigheten. ECPAT tillstyrker därför förslaget att lagring av ip-adress och uppgifter om abonnent och registrerad användare fortfarande ska lagras.

Att enbart lagra uppgifter för att kunna identifiera användaren av en viss ip-adress är dock inte tillräckligt som framgår av utredningen. Genom s.k. NAT-teknik kan flera slutanvändare dela på en och samma ip-adress, t.ex. i en bostadsrättsförening. Det är mycket olyckligt i ärenden om sexuella övergrepp mot barn då polisen med dagens lagstiftning har svårt att identifiera den slutliga användaren av en viss ip-adress. Problemet med NAT-teknik är välkänt runt om i världen, och uppmärksammades bl.a. förra året då Europol lyfte frågan och krävde ett stopp för användandet av NAT-tekniken¹³.

¹¹ Särskilda yttrandet av A. Ahlqvist m.fl. s. 334.

¹² Delbetänkandet s. 231.

¹³ "Are you sharing the same IP address as a criminal? Law enforcement call for the end of carrier grade NAT (CGN) to increase accountability online", pressmeddelande Europol 2017-10-17. <https://www.europol.europa.eu/newsroom/news/are-you-sharing-same-ip-address-criminal-law-enforcement-call-for-end-of-carrier-grade-nat-cgn-to-increase-accountability-online> (inhämtad 2018-01-25)

ECPAT delar utredningens uppfattning att nuvarande reglering framstår som både orimlig och oavsiktlig och välkomnar förslaget att göra bestämmelsen teknikneutral. Om bestämmelsen blir teknikneutral kommer fler sexualbrott mot barn kunna utredas.

I sammanhanget kan nämnas att ECPAT inte har någon synpunkt på förslaget om att lagringsskyldighetens ramar bör framgå av lag (avsnitt 12.6.6) men vill framföra att det är viktigt att lagringsskyldigheten utformas så att operatörer inte kan tolka lagringsskyldigheten på olika sätt. Som anförs i ett av de särskilda yttrandena får möjligheten för kunder att komma undan straffansvar inte bli en konkurrensfördel bland operatörerna.¹⁴

En differentierad lagringstid (avsnitt 12.7)

ECPAT är positiv till att utredningen föreslår utökad lagringstid för uppgifter om internetåtkomst till tio månader.

ECPAT avstyrker förslaget att lagringstiden för lokaliseringssuppgifter vid samtal begränsas mot tidigare. Lagringstiden bör vara minst tio månader för samtliga uppgifter som lagras.

ECPAT har inga invändningar i sig mot den föreslagna ordningen för lagringen, att riksdagen föreskriver en längsta lagringsfrist i lag och regeringen får föreskriva kortare frister.

ECPAT är positiv till att utredningen föreslår en förlängning av tidsfristen för uppgifter om internetåtkomst. Ju längre dessa uppgifter lagras desto fler sexualbrott mot barn kommer kunna utredas. Sexualbrott mot barn tillhör den typen av brott som kan dröja innan de upptäcks, om de någonsin upptäcks. Barn tenderar att inte anmäla själva när de utsatts för sexualbrott.¹⁵ Många barn som utsatts för övergrepp hittas av andra anledningar, t.ex. när förövaren utreds för andra misstankar om brott. Det är vanligt att polisen i utredningar av barnpornografibrott hittar material hos den misstänkte som visar att denne begått egna fysiska övergrepp mot barn. Det är även vanligt att t.ex. barnpornografibrott har internationella kopplingar. Som framgår av utredningen måste hälften av alla barnpornografiärenden som upparbetats utomlands läggas ner när lagringstiden är sex månader.¹⁶ En lagringstid på tio månader kommer medföra att fler brott kan utredas, vilket är positivt. Det är dock inte ovanligt att handläggningstiden hos polisen vid barnpornografibrott är så lång som upp till två år. Detta trots vetskapen om att även annan brottslighet kan misstänkas hos förövaren.¹⁷

¹⁴ Se det särskilda yttrandet av A. Ahlqvist m.fl. s. 335.

¹⁵ Å. Landberg m.fl., *Det gäller en av fem – fakta om barn, sexuella övergrepp och sexuell exploatering i Sverige 2014*, s. 22, Stiftelsen Allmänna Barnhuset 2015.

¹⁶ Delbetänkandet s. 132.

¹⁷ I gråzonen, en rapport om lagliga sexuella kränkningar av barn, s. 30 f., ECPAT Sverige 2017.

ECPAT kan inte tillstyrka förslaget att lokaliseringssuppgifter vid samtal ska lagras endast i två månader. Två månader är ur brottsutredningsperspektiv en mycket kort tid. En sådan kort lagringstid riskerar att försvåra utredningar där uppgiften i sig behövs. Därtill kan lokaliseringssuppgifter utgöra en nödvändig uppgift i ett led av uppgifter. Finns inte uppgiften kvar riskerar utredningen att inte komma vidare.

Enligt ECPAT bör samtliga uppgifter som omfattas av lagringsskyldigheten lagras i tio månader för att säkerställa en enhetlig brottsbekämpning.

Tillgången till trafik- och lokaliseringssuppgifter (avsnitt 12.8)

ECPAT delar uppfattningen att tillgången till elektroniska uppgifter allttjämt ska avse även de uppgifter som lagras för operatörernas egna ändamål (avsnitt 12.8.6)

Enligt ECPAT finns ingen anledning att ändra regleringen att brottsbekämpande myndigheter får åtkomst till uppgifter som lagras för operatörernas egna ändamål.

ECPAT delar också utredningens uppfattning att regleringen av operatörers prissättning för att lämna ut uppgifter som inte omfattas av lagringsskyldigheten är otillfredsställande eftersom likartade uppgifter i dag kan kosta väldigt olika mycket. Detta bör i det fortsatta lagstiftningsarbetet ses över.

Abonnemangssuppgifter (särskilt avsnitt 12.2 och 12.9)

ECPAT delar uppfattningen att reglerna kring abonnemangssuppgifter är förenliga med Sveriges internationella åtaganden

Vikten av abonnemangssuppgifter för att kunna utreda och lagföra sexualbrott mot barn kan inte nog understrykas. ECPAT delar utredningens med fleras uppfattning att i begreppet abonnemangssuppgift ingår ip-adress (avsnitt 6.2.1). Som ECPAT redogjort för inledningsvis börjar nästan varje utredning av barnpornografibrott med en ip-adress. Det är därför viktigt med en tydlig reglering kring lagringsskyldighet av abonnemangssuppgifter inklusive ip-adresser.

ECPAT delar även utredningens bedömning att artikel 15.1 i direktiv 2002/58/EG saknar relevans för behandling av abonnemangssuppgifter och att den svenska regleringen vad gäller abonnemangssuppgifter därmed inte påverkas av EU-domstolens förhandsavgörande (avsnitt 12.2 i utredningen). Skulle EU-domstolens förhandsavgörande även anses omfatta abonnemangssuppgifter inklusive ip-adresser skulle möjligheten att utreda och lagföra sexualbrott mot barn kraftigt begränsas eftersom tillgången till lagrade uppgifter endast kan komma på fråga vid s.k. grova brott. Däri ingår t.ex. inte flertalet sexualbrott mot barn

(såsom köp av sexuell handling av barn och kontakt för att träffa ett barn i sexuellt syfte). Dessa sexualbrott skulle då bli långt svårare att utreda.

I sammanhanget bör nämnas att enligt ECPATs mening utgör samtliga sexualbrott mot barn inklusive barnpornografibrottet grova brott oavsett t.ex. gradindelning eller vilket straff som är föreskrivet för det aktuella brottet. Således är det ECPATs uppfattning att brottsbekämpande myndigheter ska få tillgång till lagrade uppgifter vid alla fall av sexualbrott mot barn.

ECPAT delar avslutningsvis utredningens bedömning att varken EU-domstolens dom eller Sveriges internationella åtaganden ger anledning att förändra förutsättningarna för de brottsbekämpande myndigheternas tillgång till uppgifter om abonnemang (avsnitt 12.9). Som utredningen redogör för har bl.a. Europadomstolen tolkat Europakonventionen på så sätt att den innebär en förpliktelse för staterna att ha en lagstiftning som möjliggör åtkomst till abonnemangsuppgifter.¹⁸

5. AVSLUTANDE KOMMENTAR

Att kunna förebygga, förhindra, utreda och lagföra sexualbrott mot barn är en av samhällets viktigaste uppgifter. Inte bara för att hitta och lagföra förövarna, utan framför allt för att hitta de barn som utsätts och ta dem ur övergreppssituationen.

Utredningen är mycket välgjord och lagförslagen har innefattat svåra avväganden utifrån EU-domstolens förhandsavgörande och EU-rätten. Som framgått ovan är ECPAT positiv till en rad av utredningens förslag. Detta gäller dock inte förslaget att inskränka lagringsskyldigheten. Inskränkningen, både vad gäller vilka uppgifter som fortsättningsvis ska lagras och tiden uppgifterna ska lagras, riskerar att försvåra möjligheten att utreda grova sexualbrott mot barn och därmed också för möjligheten att hitta de barn som befinner sig i en pågående övergreppssituation.

Det är ytterst angeläget att en effektiv lagringsskyldighet införs skyndsamt så att de brottsbekämpande myndigheterna får den information de behöver för att kunna utreda misstänkta sexualbrott mot barn. Det är inte acceptabelt att svensk polis årligen får in tusentals tips om misstänkt sexuell exploatering av barn, utan att kunna utreda dem. En sådan ordning är en allvarlig kränkning av barnets rättigheter.

¹⁸ Europadomstolens dom den 2 december 2008, K.U. mot Finland. Som utredningen redogör för hade i det fallet en person i Finland lagt ut en kontaktannons av sexuell natur i ett 12-årigt barns namn. Den finländska lagstiftningen möjliggjorde inte vid tillfället inhämtning av uppgift om vem som använt ip-adressen från operatören. På grund av detta kunde gärningsmannen inte identifieras. Domstolen ansåg att Finlands avsaknad av lagstiftning som möjliggjorde för polisen att komma åt abonnemangsuppgifterna utgjorde ett brott mot Europakonventionen artikel 8.

Föredragande i ärendet har varit juristen Clara Ludvigsson och senior rådgivare Thomas Andersson.

Stockholm 2018-01-30

För ECPAT Sverige,

Anders L. Pettersson
Generalsekreterare